

NOTE

1) Questi primi versi si riferiscono al contenuto dell'ultima parte della seguente canzone tradizionale, la cui traduzione è riportata dal Dorsa e dal Camarda, e il testo dal De Rada (op. cit.).

— Të menata kuur u nis
Skanderbekku kekj i sbeet,
kekj i sbeet edhë i sëmuurm,
të luftrój të prasmën luft,
për ndë dhrom përpokji Vdëkien,
proxenite e psorez szeszë.

— Priru prapa, Skanderbek.
— E kush jee ti, e nkàaha viën?
— Embri jm, o trim, ëë Vdëkia;
gjela jote igt ndë të sosur.
— Hjee ti àiri si jee,
njerszish paa szëmbër dree,

kaa dii ti se kam të vdes?
Mos i trimavet njeh fanin?

— Dië te kjieli livri u hap
i vdekesvet, e mbi tiij,
si një skiep i stoht, i szii,
dalëth hera e prasme u sdrip,
e mbi t'jerë prana vate.

Tha e u spav, ëndërr e gjelës.
Trimi ksiti dor' me dorë;
szëmbra e tiij dha një shërtim.

— Poka s'kam të rronj u mëë!
Szuri siil saa të mendósj
atë mot tçë kish të vij,
paa të blirthin ndutu i vogchël,
ndutu i vogchël e paa-print,
e Çkjiipriin ndë lipe e lot.

Thirri rrëth gjith shokt e tiij,
e m'i foli ndë merii:

— Se ju uçtorë të paa-mundur,
gjegjij mua; një dit e nj'etr
dhëuthin t'ënë Turku e merr,
e gjith ropra do ju bunjë!

Dukagjin o i miri jm,
siilëm ktu të mieren biir,
blirthin t'im, i hjeçm akjë,
të m'i thom tçë kam t'i thom.

Si përpara paa lesh-arin,
e përgchszoi e ndë balë e puthi.

— Popo luleszë e lërierszë,
lule e vetme e maalit t'im,
mirr t'ët ëmë edhë trii lundra,
mëë të mirat tçë ti kee,
e paa bierrë mot, jk ktei.
pse në turku i kekj m'e zëft,
tiij do szënjë e mëmën t'ënde.

Kuur t'arrëesh te szali i shuurm,
te lip-madhi kjiiparis
tçë, atië ngchrëhet e ndeen hjeen,